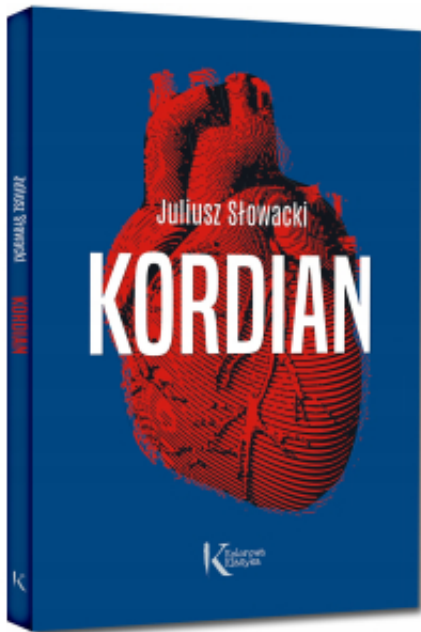

Dane aktualne na dzień: 17-04-2025 09:52

Link do produktu: <https://silesiabook.pl/kordian-juliusz-slowacki-twarda-oprawa-ilustracje-p-1289.html>

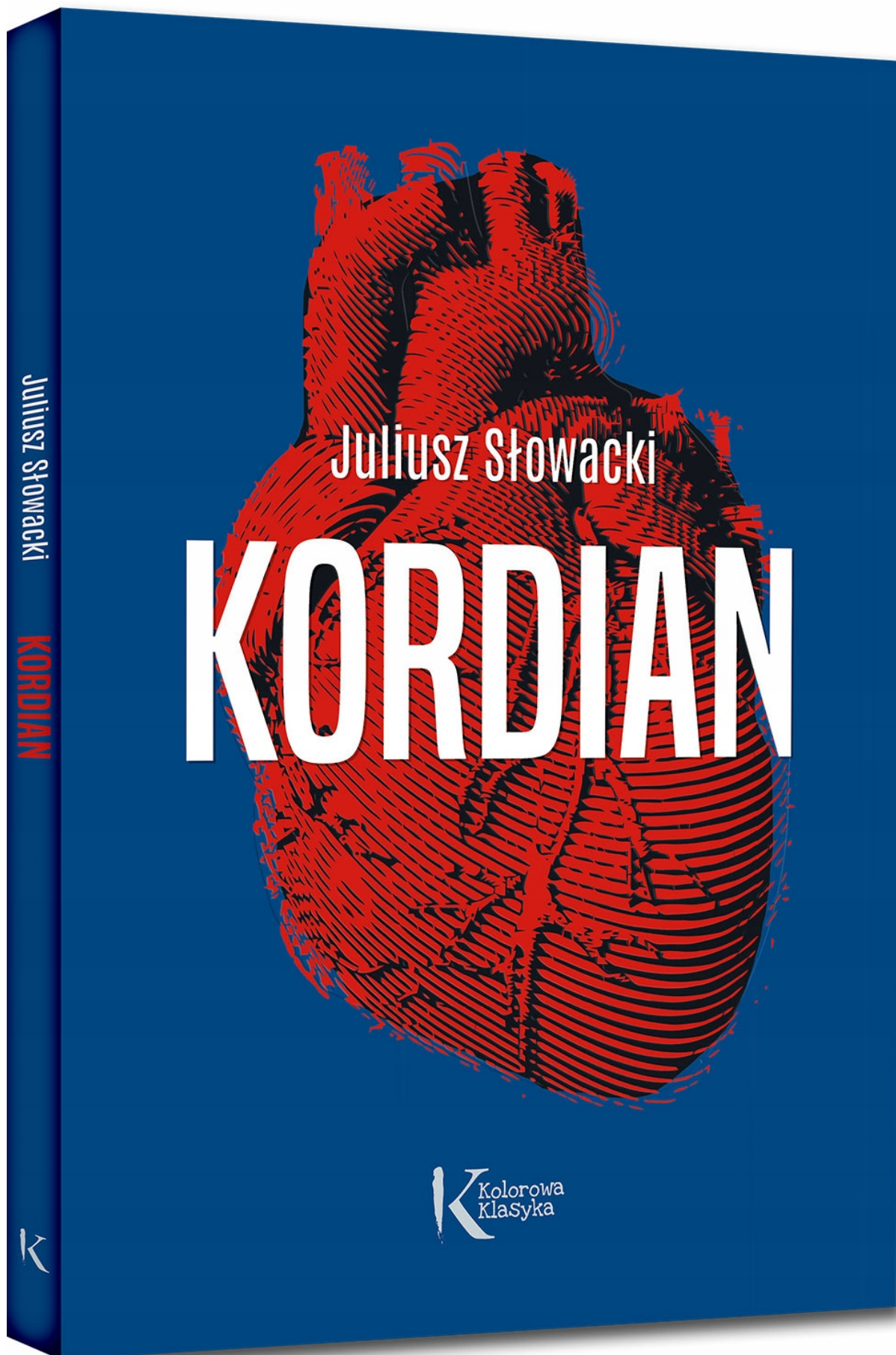

KORDIAN Juliusz Słowacki / twarda oprawa / ilustracje

Cena	17,96 zł
Seria	Kolorowa Klasyka
Wysokość produktu	25
Szerokość produktu	17
Numer wydania	1
Liczba stron	112
Gatunek	Dramaty, utwory sceniczne
Język publikacji	polski
Rok wydania	2024
Nośnik	książka papierowa
Autor	Juliusz Słowacki
Okładka	twarda
Tytuł	Kordian kolorowe ilustracje
Wydawnictwo	Wydawnictwo Greg
ISBN	9788381861618

Opis produktu

- ✓ Twarda oprawa
- ✓ Kolorowe ilustracje
- ✓ Szlachetny papier

Kordian

Juliusz Słowacki

- Nośnik: książka papierowa
- Okładka: twarda
- ISBN: 9788381861618
- Język publikacji: polski
- Wydawnictwo: Wydawnictwo Greg
- Rok wydania: 2024
- Liczba stron: 112
- Numer wydania: 1
- Seria: Kolorowa Klasyka
- Szerokość produktu: 17,00 cm
- Wysokość produktu: 25,00 cm
- Gatunek: Literatura dziecięca
- Stan: NOWA

Kordian - lektura wybrana do Narodowego Czytania w 2024 roku - w zupełnie nowym, pięknym wydaniu!

Ciemna grudniowa noc - w chacie czarnoksiężnika zbierają się Szatan, Diabły i Czarownice, by przyrzadzić prawdziwie diabelską mieszankę, z której wyłaniają się przywódcy powstania listopadowego.

Czy Kordian, młodzieniec wrażliwy, egzaltowany i gotowy zabić się dla miłości w kluczowym momencie poświęci się, by ratować Polskę przed okrutnymi zaborcami i nieudolnymi przywódcami? Czy zdoła udźwignąć na barkach ciężar narodu?

Polska Winkelriedem narodów!

Kordian, dotąd nieszczęśliwie zakochany, emocjonalny i rozczarowany rzeczywistością, znajduje cel - zabije cara i, niczym mityczny bohater Winkelried, zginie, by ratować naród. Czy jednak jego misja się powiedzie?

Zaopatrzyć się w swój egzemplarz na Narodowe Czytanie!

Kordian, jeden z najbardziej znanych dramatów Juliusza Słowackiego, to historia, która nigdy nie traci na wartości, co potwierdza również to, że już w tym roku będziemy czytać ją wspólnie podczas Narodowego Czytania! Rozterki bohatera są wciąż aktualne, a konflikt, przed którym staje Kordian - uniwersalny.

Ponadczasowy klasyk w nowym wydaniu z pięknymi ilustracjami

Wielu z nas świetnie zna tekst **Kordiana**, jednak dzięki nowemu, pięknemu wydaniu, nawet kolejna lektura będzie wspaniałą rozrywką. Wydanie **Kordiana** w serii **Kolorowa Klasyka** łączy nowoczesność z klasyką, dlatego znajdą się w nim zarówno XIX-wieczne dzieła sztuki służące za ilustracje, jak i wyrazista, graficzna okładka w żywych kolorach.

Pocztówka do wydania *Kordiana*, autor nieznany, ok. 1921 r.

KORDIAN

To nic... Kazałem słabo przybić mu podkowy,
Nie przybić, raczej związać spróchniałymi druty,
Zgubił je przy wyjeździe...

WIOLETTA

(z gniewem)
Wężu Adamowy!

KORDIAN

Ewo moja! Adama zastąpią ci drudzy,
A ja cieszę się z serca, że gdzieś moi słudzy,
Wygnani z willi, z czołem spuszczoneym ku ziemi,
Pójdą tą samą drogą, za ślady mojemu,
I będą zbierać złoto, tam gdzie lzy upadną.

WIOLETTA

Niech ludzie z pistoletów kule ci wykradną!
Niechaj cię głód zabije, zapali pragnienie!...
(*Odbiega drogą, Kordian siada na konia i patrzy na nią z uśmiechem
wzgardy.*)

KORDIAN

Prawdziwie ta kobieta kocha mię szalenie,
Poszła, szukając śladów kochanka po drodze...
Dalej, mój koniu! leć, gdzie zechcesz! puszczam wodze...
(*Odfirzda.*)

46

AKT II, ROK 1828. WĘDROWIEC

*Sala adamszkami wybita w Watykanie. P a p i e z siedzi na krześle
w złocistych pantoflach, koło niego na złotym trójnogu tiara, a na tiarze
p a p u g a z czerwioną szyją. S z w a j c a r, odmykając drzwi dla
wchodzącego K o r d i a n a, krzyczy głośno:*

SZWAJCAR

Graf Kordian, Polak!

PAPIEŻ

Witam potomka Sobieskich.
(*Wyciąga nogę – Kordian przykryłką i caluje.*)
Polska musi doznawać zawsze łask niebieskich?
Dziękczynień modły niosę za ów kraj szczęśliwy,
Bo cesarz jako anioł z gałązką oliwy
Dla katolickiej wiary chęci chowa szczere;
Powinniśmy hosanna śpiewać...

PAPUGA

(*ciężko i chrapliwie*)
*Miserere*⁴³!!!

KORDIAN

W darze niosę ci, Ojczy, relikwii świętą,
Garsć ziemi, kędy dziesięć tysięcy wyróżnięto
Dziatek, starców i niewiast... Ani te ofiary
Opatrzono przed śmiercią chlebem eucharystii;
Złóż ją tam, kędy chowasz drogie carów dary,
W zamian daj mi lzę, jedną lzę...

PAPUGA

*Lacryma Christi*⁴⁴...

PAPIEŻ

(*z uśmiechem do papugi, machając chustką*)
Precz, Luterku, precz mówię... Cóż, synu *Poloniae*⁴⁵,
Byłeś w Piotra gmachu? w Cyrku, w Panteonie⁴⁶?

⁴³ *Miserere* – łac. zmiłuj się.

⁴⁴ *Lacryma Christi* – łac. łza Chrystusa, ale także nazwa gatunku wina włoskiego (przyp. za BN).

⁴⁵ *synu Poloniae* – synu Polski (dopetniacz).

⁴⁶ *Piotra gmach* (...) *Cyrk, Panteon* – rzymskie zabytki i perty architektury – Bazylika św. Piotra, starorzymski cyrk Koloseum, starorzymska świątynia Panteon.

47

AKT II, ROK 1828. WĘDROWIEC

Lepiej światło zagasić i zamknąć powieki,
Albo kupić rozsądku, zimnych wyobrażeń,
Zapłacić za ten towar całym skarbem marzeń...

LAURA

Jaki dziś Kordian gorzki!
*(Usiada na ławce darniowej – Kordian u nóg jej się kładzie i mówi,
patrząc na niebo.)*

KORDIAN

Czarowna natura!
Jak koń Apokalipsy szara leci chmura
Jesiennym gnana wiatrem; a w chmurze myśl gromu
Omdląla zimnem, iskry wydobyć nie może;
Więc co ma w łonie gniewu, nie powie nikomu?
I przepłynie nad światem... Z gromem myśli złożę,
Niechaj płyną nad światem zimne i bez głosu...

(Zrywa kwiat – i obraca się z uśmiechem do Laury.)

Pani, weź tę gałązkę purpurową wrzosa,
Ale jej nie otrząśaj ze szronu brylanta...
(Zamyślony patrzy na niebo.)
Pani – patrz tam na niebo... oto duchy Danta.
Tam się na starym drzewie wicherzy szpaków stado,
Zaleciały przelotem i do snu się kładą,
Wiatr przez noc będzie liście zbijał – one prześnią
Noc całą, drzew giniących kołysane pieśnią;
Anioł przecucia śpiącym wskaże lotu szlaki,
A gdy się zbudzą, drzewo powie: „Lećcie, ptaki,
Nie mam już dla was liści, jam się zestarzało
Przez noc, kiedyście spały...”

LAURA

Cóż stąd za nauka?...

KORDIAN

Cha! cha! nauka smutku, że drzewo nie spało,
A ptaki spały...

LAURA

Kordian, co przyszłości szuka,

Powinien spać jak ptaki...

KORDIAN

Gdzież anioł przecucia?
Czy przyjdzie? poprowadzi? Więc myśli i czucia
Trzeba skąpcą przykładem na lata rozłożyć,
I nigdy zmysłów w jednej nie utracić burzy.
Trzeba się dziś zwyciężyć, aby jutra dożyć.

32
AKT I, SCENA 2

Pocztówka do wydania *Kordiana*, autor nieznamy, ok. 1930 r.

Dziwna ciekawość życia prowadzi w podróży,
A za ciekawość trzeba nieszczęściami placić,
I nigdy zmysłów w jednej burzy nie utracić...

(gwaltownie)

Jam je utraci! Boże! zmiłuj się nade mną!

LAURA

Kordianie!...

(Kordian milczy.)

Czas powracać, już wietrzno i ciemno...

KORDIAN

O! pani, zostań jeszcze...

33
AKT I, SCENA 2

Leon Pissard, *Kordian w podziemiach katedry św. Jana*, 1870 r.

Konrad Grob, *Winkler bei Semptach, XIX. Jh.*